

Baggrund for den kommende Landmandsbankordning maa komme til at foreligge for Rigsdagen omhyggelige Udredninger for de Vurderinger af hele Bankens Stilling, der vil være afgørende for den kommende Ordning, og som vil være afgørende for de Tab, Staten vil komme til at betale. Jeg siger dette i god Tid, fordi jeg har den Opfattelse, at det ogsaa kan være paakrævet, at Ministeren forstaar, at Rigsdagen til sin Tid maa have alle fornødne Oplysninger paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen gjorde i sin Tale under Finanslovbehandlingen Forholdet mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre til Genstand for Omtale. Jeg havde ikke tænkt mig, at der var nogen Grund til her at vende tilbage til Fortiden, saa meget mere som det forekommer mig, at dette Forhold mellem de to Partier ligger ganske klart; men naar det ærede Medlem har ment, der var Anledning dertil, nødes jeg til at knytte enkelte Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser. Jeg skal med det samme sige, at paa to Punkter tror jeg, vi indenfor det radikale Venstre er fuldkommen enige i de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte. Det ene Punkt angaar den Politik, det radikale Venstre og Socialdemokratiet gennem et Samarbejde under Krigen opretholdt her i Landet. Overfor de venlige Ord, det ærede Medlem i den Anledning rettede til det radikale Venstre, vil jeg gerne sige, at vi i vort Parti ikke et Øjeblik er i Tvivl om, at denne Politik og dette Samarbejde var til overordentlig stor Lykke for Danmark. Vi er ogsaa enige i det ærede Medlems Bemærkninger om, at det radikale Venstre i dette Øjeblik i sit Forhold til Socialdemokratiet staar i enhver Henseende frit og uden Baand af nogen Art. Men til Pointering af denne det radikale Venstres frie Stilling føjede det ærede Medlem nogle Ord, som jeg maa tage Afstand fra. Det ærede Medlem sagde, at det radikale Venstre stod og talte paa Knapperne for at finde ud af, til hvilken Side Partiet skulde gaa i den Kamp, der forestaar. Og det ærede Medlems Ord faldt saaledes, at det tydeligt deraf fremgik, at han mente, der taltes paa Knapperne om, hvorvidt vi skulde gaa til den Side, Socialdemokratiet stod paa, eller til den modsatte Side. Jeg skal dertil sige, at i kommende Kampe er det afgørende for vort Partis Stilling ikke, om vi er paa samme Side som Socialdemokratiet eller ej. Det er rigtigt, at der forestaar en Kamp, ja, man kan for saa vidt sige, at der til alle Tider foregaar en Kamp i ethvert Samfund, ogsaa i det danske, en Kamp, der

deler Befolkningen mellem Demokrati og Konservatisme, mellem de fremadskridende og de tilbagegaaende Kræfter i Folket. I denne Kamp vil det radikale Venstre, som det har gjort i 20 Aar, helt og uforbeholdent stille sig paa Demokratiets og de fremadskridende Kræfters Side uden Hensyn til, om Socialdemokratiet findes der, ja, selv uden Hensyn til, om vi derved skulde komme til at staa ganske alene. Dette vil jeg bede bemærket overfor det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Omtale af Forholdet mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Det lader sig ikke nægte — hvorfor skulde man nægte det —, at Forholdet mellem det radikale Venstre og Socialdemokratiet har ændret sig gennem de sidste to Aar, men naar det er Tilfældet, skyldes det ikke nye Retningslinier for det radikale Venstres Politik, men saa skyldes det, at det radikale Venstre har fundet, at Socialdemokratiets Politik paa nogle Punkter ikke falder sammen med det, det ærede Medlem kaldte det arbejdende Folks Interesser. Det ændrede Forhold, ved alle, tog sin Begyndelse med, at der i det radikale Venstre var en anden Vurdering end i Socialdemokratiet af den førte Valutapolitik's Følger og Virkninger for det arbejdende Folk. Det ændrede Forhold skærpedes ved, at Socialdemokratiet mente, det var i det arbejdende Folks Interesse at kaste Arbejdet fra sig i Fjor Efteraar i Stedet for at føre den Politik frem, som de to Partier kunde enes om. Og endelig understregedes det ændrede Forhold mellem de to Partier ved, at Socialdemokratiet fra at staa enig med det radikale Venstre i et saa fundamentalt Spørgsmaal som Toldspørgsmaalet i Sommer slog over i en protektionistisk Politik, længst muligt fjernet fra Demokratiets Veje. Paa dette sidstnævnte Omraade drog det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen en Sammenligning mellem Socialdemokratiets Stilling til Toldspørgsmaalet og til Militærudgifterne under Krigen og sagde: Paa samme Maade som vi under Krigen's Krisetilstand gik til Militærudgifter, vi ellers aldrig vilde være gaaet med til, paa samme Maade gaar vi under den nuværende økonomiske Krise med til Værneforanstaltninger, som vi under normale Forhold aldrig vilde være gaaet med til. Men jeg tror, det ærede Medlem ved en Smule Omtanke vil se, hvorledes denne Sammenligning halter. Det er ofte nok sagt og erkendt, at det radikale Venstre og Socialdemokratiet ikke gik med til de Militærudgifter, de den Gang gik med til, fordi de troede, at det større Militær-